



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Bucerus tertium maritus, in Angliam proficiscitur, ibique moritur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Certum est, inquit Historia Cœnæ, (a) Lutherum eum (loquitur de Anno MDXLIII.) in magnis difficultatibus esse versatum, ut qui cinctum undique se inimicis & ab ijs quibus fidebat, desertum se videret. De Buceri præcipue inconstantia & instabilitate querebatur. is enim Anno 1542. deficiente a fide Catholica Hermanno de VVeda Archiepiscopo Coloniensi, evocatus Bonnam, reformationem illius dicecios conscripserat edideratque, quæ extat, sed quod in ea de vera & reali corporis Christi in Cœna præsentia doctrinam non palam proposuisset, sed quodammodo celasset id alie senserat Lutherus & querebatur. Ad hanc reformationem Philippus initio vocatus fuerat, sed is in Bucero onus hoc reiecit. Eoque ad amicum scribens Lutherus ait, *Bucerum nihil aliud agere, quam reconciliaciones tractare: experiturum tamen has artes nihil apud se valere. Se quidem ipsum nihil scripsurum, sed per Philippum, ut quam ipsi iratus sit intelligat, effecturum.* Advolarunt tunc Bonnam undique Apostatæ Monachi, ut vultures ad prædam, etiam ipse Melanchthon Anno 1543. sed Cleri ac Coloniensis Senatus & Civium zelo hi fugitivi ex claustris & ab Ecclesia apostatæ brevi tota diceci fugere cum deposito Archiepiscopo coacti sunt. refutavit enim clericus & universitas Coloniensis turpem illam Buceri & sociorum Reformationem, scripto quo incestus crimen Bucero typis est exprobatum, quod inani opera Melanchthon matrimonij falso nomine ceatus est obvelare. Sed uridictum est tenebrionis sole Catholicæ doctrinæ & zelo se exerente fugerunt primum doctrina deinde armorum ostentatione perstricti. (b)

VI. Bucerus, mo eum excucullatis monachis usitato, Capironis Symmylæ olim sui viduam in matrimonium duxit; qua mortua, ad secundas, de in ad tertias nuptias convolavit, illustri monachalis continentia exemplo. De matrimonio facile magistro suo assensum præbuit, ut scilicet a morosa uxore se expedire posset. *Quia Judæis, aiebat, permiffum fuit, factis cum prioribus divortio, alias ducere, ob cordis duritiem: idem Christianis licitum esse debere, si pacifice inter se coniuges vivere non possint.* (c) Porro videns Lutherum in Germania Zuinghamos & Bullingerum in Helveria, & Calvinum a se aliqua ex parte Argentorati nutritum atque educatum in Francia novo Evangelio propagando esse occupatos, valde florere, se pene, ob inconstantiam & conatum conciliandi, quæ conciliari non possunt, contemptum, in Angliam abiit, metu etiam ne ab Imperatore devictis Protestantibus victorioso,

manus sibi injicerentur. Duxit secum Paulum Fagium, eodem metu correptum, & Hebraicæ linguæ peritum: qui vix appulsus, Cantabrigiam petens, diem obiit XII. Novembris Anno MDXLIV. Sic Bucerus deserto suo grege, Angliam sibi turbendam suscepit. in qua post multa damna Catholicæ religioni illata, exacto triennio mortuus est Anno MDLI. ætatis anno LXI In extremo constitutus agone acerrimos conscientia mortuus sensit, nec minus ut in tota vita, de ijs in quibus cardo salutis nostræ vertitur, immo de adventu Christi dubitare visus est, ut Angli scribunt, & Lindanus Episcopus Ruræmundanus. (d) Liberinus ait, paullo ante mortem Sacramentariorum eum doctrinam professum, nec mirum ut qui eam semper cum Lutheranismum coniuoxit, & velut Eutyches Christi naturas, inter se confudit. Nicolaus Sanderus lib. II. de Anglicano schismate narrat, Bucero aliquando à Duce Northūbricæ (Barone Pageto reginæ Consiliatio interprete) rogatum quid de præsentia Corporis Christi in Eucharistia crederet, respondisse: de ea se dubitare non posse, nisi de Evangelistarum Fide dubitare velit, *Sibi tamen non omnia quæ in N. T. de Iesu Christo scripta sunt, certa atque indubitata videri, quamvis hæcenus id aperte dicere noluerit.* Et hæc quidem dicendi libertate homo hic utebatur, quod Ducem illum parum religiosum effeciret. At Apologia de Cœna Augustana ait, iam libere eum quid de hoc articulo sentiret, scribere cœpisse, *sed morte præventum, absolvere opus non potuisse.* Sic ut vivum, ita mortuum Bucero pars utraque sibi vindicabat.

DE MIRACULIS ALIQUOT PER
Eucharistiæ Sacramentum à Deo factis eodem tempore quo à Sacramentarijs maxime impugnabatur.

CAPUT XII.

ARGUMENTUM.

- I. In omni antiquitate exstare multa circa SS. Eucharistiæ miracula
V 3. II. Mira-
a fol. 379. b Flenberg. Vita Melanchthon cap. 16. num.
Arnold. Meshovius lib. de schismate Hermanni VVedani.
Surius &c. b In Matth. cap. 10. d In Syntag. pag. 53.